

Even uw aandacht...

*Deze 'smaakmaker' laat u toe kennis te maken met dit werk.
Dit tekstfragment mag niet gebruikt worden voor opvoering. Het
mag niet worden gedownload, afgedrukt of verder verspreid.
Indien deze smaakmaker u bevalt, raden we u aan het volledige
toneelstuk te ontlenen en te lezen voor u tot de aankoop van
boekjes voor opvoering beslist.*

Veel leesplezier!

VOETBAL, EEN FEEST ?

Tragikomedie in zes bedrijven

door

1880

Herman Vedts

Toneelfonds J. Janssens – Antwerpen

2005

Nr.2864

OPVOERINGSRECHT

Het opvoeringsrecht wordt verkregen na aankoop van tenminste NEGEN tekstboekjes bij de uitgever en na betaling van de verschuldigde opvoeringsrechten aan:

Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A.
Te Boelaerlei 107
2140 Borgerhout Antwerpen
rechten@toneelfonds.be

Bij aankoop van het verplicht aantal boekjes krijgt men van de uitgever een formulier "aanvraag tot opvoering". Op dit formulier moet men plaats en datum(s) van opvoering invullen; het moet minstens vier weken voor de opvoering(en) naar Toneelfonds J. Janssens B.V.B.A. worden gestuurd.

Enige tijd voor de opvoeringen ontvangt u dan van hen de factuur voor te betalen auteurs- en/of vertaalrechten

Men is volgens de Auteurswet strafbaar als men gebruik maakt van gekregen, gehuurde, geleende of gekopieerde boekjes.

Wanneer men niet voldoet aan de hier opgesomde voorwaarden, worden de geldende opvoeringsrechten met 100% verhoogd.

Voor Nederland wende men zich tot:

I.B.V.A "Holland"
Postbus 363
1800 AJ Alkmaar.
info@ibva.nl

TARIEFCODE A1

BELANGRIJKE OPMERKING !

<p>Alle rechten voorbehouden. Iedereen die toestemming verkreeg het stuk <i>VOETBAL, EEN FEEST?</i> op te voeren moet de naam van auteur <i>HERMAN VEDTS</i> vermelden in alle publicaties die n.a.v. de voorstellingen verschijnen. De auteursnaam moet onmiddellijk onder de titel vermeld worden, in een lettertype minstens half zo groot als dat van de titel, maar minstens twee keer zo groot als dat waarin de naam van de vertaler, regisseur en spelers wordt vermeld.</p>
--

Wettelijk depot D/2004/0220/002
ISBN 978-90-385-09044

© 2004 Toneelfonds J. Janssens/Herman Vedts
www.toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag worden verveelvuldigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk, fotokopie, internet of op welke wijze ook zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van de uitgever.

Toneelfonds J. Janssens – Te Boelaerlei 107 – 2140 Bght Antwerpen
Tel 03 366 44 00 . Fax 03 366 45 01 . info@toneelfonds.be

PERSONAGES

(3 dames – 6 heren – Fig.)

JOS VANDEVELDE : +/- 45 jaar, bandarbeider, staat in ploegen in plaatselijke autofabriek van Toyota. Is al op zijn zestiende beginnen werken in de fabriek en is niet echt de snuggerste van de bende. Heeft zelf 25 jaar bij de club gespeeld en was destijds een gekend topschutter. Zijn zoon Bram speelt nu bij de club maar is een stuk minder getalenteerd dan vader en valt regelmatig naast de ploeg, zeer tot het ongenoegen van vader. Jos is getrouwd met Carla.

CARLA : +/- 40 jaar, werkt in de supermarkt van het dorp en komt elke thuismatch supportereren voor zoon Bram. Meestal voert ze het hoogste woord maar ze heeft wel een klein hartje. Heeft vroeger nog eens deelgenomen aan de Miss België verkiezingen maar is er in de schiften uitgevallen. Ze praat er nog graag over met haar vriendin An.

AN : boezemvriendin van Carla hoewel ze uit een ander milieu komt: zij is de dochter van de notaris van het dorp en heeft een universitaire opleiding achter de rug. Ze helpt bij haar vader in het notariaat en zal hem later meer dan waarschijnlijk opvolgen. Gedistingeerd type dat wel los durft te komen in het gezelschap van haar vriendinnen. Ze is getrouwd met Roger.

ROGER DECKERS : +/- 45 jaar, is personeelsdirecteur bij de Toyota garage waar ook Jos werkt. De garage is hoofdsponsor van de plaatselijke voetbalclub en via deze sponsoring is Roger bij het bestuur van de club gekomen waar hij penningmeester is. Hij vindt zichzelf een fantastische kerel en is het prototype van een parvenu. Beschouwt zichzelf als een godsgeschenk voor de vrouwen en heeft al ettelijke avontuurtjes achter de rug die door An oogluikend worden toegestaan, maar niet in dank aanvaard. Via zijn vrouw An kent hij ook Carla waar hij wel een boontje voor heeft. Hij zal haar via een laffe list in zijn bed krijgen.

MARC VERLOO : 40 – 50 jaar oud, werkt als ambtenaar op het ministerie van financieën. Vaste supporter van de club. Drinkt graag op tijd zijn pintje. Heeft vroeger nog samen met Jos voor FC Zwartkapelle gespeeld maar was niet zo goed als Jos. Vertelt graag verhalen over de goede oude tijd en durft dan wel eens te overdrijven. Ligt thuis onder de sloef van zijn vrouw en probeert zo veel mogelijk te ontsnappen om in het gezelschap van zijn kameraden te zijn.

ERIK MEES : Goede kameraad van Marc. Ook hij heeft nog meegespeeld met de pioniersploeg van FC Zwartkapelle en wel als doelman. Hij is nooit getrouwd geweest en profiteert van zijn vrijgezellenleven. Erik is leraar Engels en leeft van vakantie naar vakantie.

BETTY : jonge knappe blondine die een beetje manziek is. Ze is de bazin van de “Minouche” een soort van bar, die niet zo goed aangeschreven staat in het dorp maar waar de mannen toch graag hun pintje gaan drinken. Is op zoek naar een dikke vis om aan de haak te slaan, maar is ondertussen niet vies van avontuurtjes met mannen van allerlei slag. Komt naar FC Zwartkapelle kijken om “tussen de mensen” te komen. De mannelijke supporters vinden het wel fijn dat ze er bij is, maar houden toch enige reserve en bij de vrouwen wordt ze ook al niet echt geaccepteerd.

BRAM : twintigjarige zoon van Jos en Carla. Speelt eigenlijk voetbal om zijn vader een plezier te doen maar niet uit overtuiging. Zou eigenlijk veel liever balletdanser worden, maar durft dit niet te zeggen tegen zijn ouders.

FRANS : ploegafgevaardigde van Zwartkapelle. Heeft maar kleine rol. Komt blijkbaar toch ook af en toe bij Betty over de vloer.

LIJNRECHTER : heeft geen tekst maar speelt wel een mooi rolletje.

DECOR

Het stuk speelt zich af op diverse locaties:

- Het voetbalveld van FC Zwartkapelle
- De kantine van FC Zwartkapelle
- Woonkamer van Roger en An
- Bar Minouche
- Keuken bij Jos en Carla
- Het voetbalveld van VK Achterbroek

Bovenvermelde locaties kunnen zeer summier worden aangegeven. Suggesties staan bij elk bedrijf afzonderlijk vermeld.

KORTE INHOUD

Marc, Jos en Eric, drie veteranen van FC Zwartkapelle, volgen de prestaties van hun oude club nog op de voet, zeker ook omdat Bram, de zoon van Jos, zijn vader als topschutter probeert op te volgen. De sponsor, Roger, loopt echter niet zo hoog op met Bram en heeft het meer voor een aangekochte speler en dit zorgt voor de nodige spanningen en discussies. De vrouw van Jos, Carla, en die van Roger, An, zijn dan weer de beste vriendinnen en komen ook trouw iedere zondag supporteren. Roger is personeelsdirecteur bij de autofabriek waar Jos aan de lopende band staat. De zaken gaan er echter niet zo goed meer. Er zijn al ontslagen gevallen en er hangen er nog in de lucht. Carla vreest een beetje voor de werkzekerheid van Jos en probeert via Roger een goed woordje te doen voor haar man. Deze maakt dan misbruik van zijn positie om Carla in zijn bed te krijgen. De vriendschap tussen de twee vrouwen komt in het gedrang. En dan is er ook nog Betty, een knappe vamp die een plaatselijke bar runt en die ook regelmatig de drie vrienden over de vloer krijgt. Ze is graag in het gezelschap van de drie en komt dan ook regelmatig naar de thuismatches van FC Zwartkapelle. Genoeg stof dus voor heel wat plezierige, maar ook ernstige situaties!

EERSTE BEDRIJF

(Decor: een lange ijzeren baar met drie vier betonnen paaltjes. We bevinden ons aan de zijkant van een voetbalveld. Het is zondagmiddag iets voor drie uur. FC Zwartkapelle speelt zijn thuismatch tegen Eendracht Pezegem. De thuisploeg is nog in de running voor de titel en ze moeten elke match winnen. Op de achtergrond zien we een primitief scorebord waarop:

FC Zwartkapelle 0

E. Pezegem 0

Jos komt op, eenvoudig gekleed in jeans en slobbertrui en draagt een sjaal met de clubkleuren. Hij heeft zijn ticket nog in de ene hand en het clubblad in de andere.)

JOS : Drie euro veertig inkom en een euro vijftig voor dat clubblad. Allez, wij zijn al tweehonderd frank kwijt en we hebben nog niks gedronken. En dan durven die heren ministers nog beweren dat er nikske duurder geworden is met de omschakeling naar de euro. De leugenaars. Voor de euro kon je overal nog een pint krijgen voor veertig frank. Tegenwoordig moet ge al hard zoeken om een cafeetje te vinden waar dat ge voor vijftig frank, pardon voor een euro vijfentwintig gesteld geraakt. *(Begint in het clubblad te bladeren.)*

(Marc komt op. iets beter in de kleren dan Jos; hij is dan ook een "bureaumanneke" maar hij komt goed overeen met Jos, ze hebben tenslotte samen nog jaren voor de club gespeeld.)

MARC : Dag Jos, alles goed?

JOS : Ha, de Marc, ja alles is veel gezegd, maar kom we mogen niet klagen hé: 't is zondag, het regent niet en als ze vandaag winnen staan ze er goed voor hé.

MARC : Ja ja, ge zegt het daar wel goed: ALS ze winnen. Dat moet nog altijd afkomen hé zeg.

JOS : Maar enfin Marc, als ze tegen die krabbers van Pezegem niet kunnen winnen dan verdienen ze het niet om op te gaan. Die hebben dit seizoen nog maar vijf

punten gehaald en dan waren er nog drie bij van tegen Okkerzeel omdat die een speler hadden opgesteld die niet mocht meedoen, ene van Ivoorkust die geen papieren had. Een inegaal!

MARC : Ik weet dat allemaal ook wel Jos, en toch zeg ik u dat ik er niet helemaal gerust in ben. Ge kent die mannen toch zeker: als ze denken dat het gemakkelijk zal gaan, dan brengen ze er gewoonlijk niks van terecht.

JOS : Ja daar hebt ge wel ergens gelijk in Marc. (*kijkt in het clubblad naar de opstelling van de ploeg*) En als het van die trainer afhing hé: die zou precies nog niet liever hebben dan dat zijn ploeg zou verliezen. Nu moet ge toch eens zien hoe dat hij zijn ploeg heeft opgesteld. Godverdomme, godverdomme. (*geeft clubblad aan Marc die het vlug bekijkt*)

MARC : Maar enfin god gymenas, hoe is dat nu mogelijk zeg. Zit de Bram nu weer op de bank?

JOS : Ja blijkbaar wel hé Marc.

MARC : Dat kan nu toch niet Jos. Wat heeft die vent eigenlijk tegen uw zoon? Hebben die ambras of wat?

JOS : Vraag het hem eens hé Marc. Ik spreek tegen die kerel niet meer hoor. Die kent zo veel van voetbal als mijn grootmoeder jongen, en dat menske is vierennegentig jaar geworden en die heeft nog nooit een voetbalplein van dichtbij gezien.

MARC : De Bram was nochtans goed bezig dacht ik.

JOS : Maar ja, dat zal wel dat die goed bezig was. Hij heeft gisteren met de reserves meegespeeld op Begijnendijk.

MARC : Ha ja, en wat hebben ze gedaan?

JOS : Nul zeven gewonnen alstublieft!

MARC : Wablieft, nul zeven? Amai, en den Bram goed gespeeld?

JOS : Goed gespeeld? Vier goalen gemaakt, twee aangebracht en dan nog twee keer op de lat. Ja, hij was niet slecht al zeg ik het zelf.

MARC : God gymenas, vier goalen, daar kan de trainer nu toch niet naast kijken zeker. Wat heeft hij dan gezegd?

JOS : Wie? De trainer? Die was daar niet hé Marc.

MARC : Hoe die was daar niet?

JOS : Maar neen gij. Gij denkt toch niet dat die schone meneer naar de matchkes van de reserven gaat kijken zeker. Dat is toch wel een beetje beneden zijn stand hé makker. Hij zegt dat hij betaald wordt voor de eerste ploeg en niet om naar die sukkelaars van reserven te gaan kijken.

MARC : De dikke nek!!

JOS : Als ge dat maar weet. Neen onze Bram zal er dit seizoen niet meer inkomen denk ik. Of het moest zijn dat de Frank zijn been breekt. En dan zou hij nog in staat zijn om hem met krukken en al op het plein te zetten.

MARC : Ja, zegt dat wel. Het is het flebbeke van de trainer hé. Naar het schijnt is het de zoon van een nicht van hem en moet hij hem opstellen want anders is het ambras in de familie! Hoeveel potten heeft die nu al gemaakt dit seizoen: vijf?

JOS : Vier!! Op elf matches. Drie penalty's en die vierde weet hij zelf niet hoe dat hij die gemaakt heeft. Die bal hebben ze tegen zijn gat gestampt en die is zo binnengerold.

MARC : Allez Jos, eigenlijk was dat dan een kopbal!

JOS : Een kopbal? Hoe dat?

MARC : Wel ja, gij zegt toch altijd dat de Frank zijn verstand in zijn gat zit. Dus als die bal via zijn achterwerk is binnenvlogen dan was dat eigenlijk een kopbaldoelpunt hé?

JOS : Ja, lacht er maar mee, maar eerlijk is het toch niet hé Marc. Onze Bram heeft er bij de reserven al wel drieëntwintig binnengedraaid he zeg. En die moet er dan voor zo een prullenman afblijven. Als die trainer blijft, speelt onze Bram volgend jaar ergens anders, goed weten.

MARC : Ja, ik versta u wel, maar ik zou het wel erg vinden.

JOS : En ik niet zeker? Ik heb hier godverdomme vijftwintig jaar gespeeld jong.

MARC : Ik weet het jong: ik ook. Wij hebben FC Zwartkapelle naar eerste provinciale gebracht, waar of niet? Gij spits, ik libero!

JOS : Ge moogt gerust zijn. Drie keer topschutter geweest!

MARC : Drie seizoenen de minst gepasseerde verdediging van de reeks!

JOS : Weet ge nog hoe de gazetten mij noemden?

MARC : Joske "De Rosse Bliksem" van Zwartkapelle.

JOS : Juist!

MARC : Zeg Jos en ik?

JOS : Watte gij?

MARC : Awel ja, hoe dat ze mij noemden?

JOS : Gij, gij waart Mack the Knife hé Marc!

MARC : Juist! Schoon tijden hé Jos?

JOS : Ja, ze komen niet meer terug hé jong!

MARC : Neen, het is voorbij man. Wij hebben het gehad. Onze gloriетijd is gepasseerd.

En wat blijft er over: miserie!

JOS : Zeg, over miserie gesproken: is uw vrouw er niet bij vandaag?

MARC : Zwijgt eens man, het is nu nog plezant. Nee nee, ik had na het eten de open
 haard aangestoken en er goed wat hout op gegoooid en daar kan ze niet tegen hé.

JOS : Hoe daar kan ze niet tegen?

MARC : Neen man, als ik stook tot het zo acht- negenentwintig graden is, dan vallen
 haar oogskes zo toe jong. Na een kwartier was ze vertrokken. En vijf minuten
 later ben ik vertrokken hé, naar de voetbal.

JOS : Ja ik hoor het, ge zit nog altijd met uw truken en van vroeger hé.

MARC : Och ja, ik trek mijn plan hé Jos

JOS : Ja ja, gij zijt gelijk een vos hé Marc. Ja, een vos die verliest wel zijn pluimen,
 maar niet zijn streken hé Marc.

MARC : Zijn haren.

JOS : Wablieft?

MARC : Zijn haren. Een vos die zijn haren verliest, niet zijn pluimen Jos.

JOS : Ja zeg, zijn haren of zijn pluimen, ge hebt toch verstaan wat ik wou zeggen zeker?

MARC : Ja ja Jos, ik heb u verstaan. Zeg maar nu dat ge het er toch over hebt: uw Carla
 is er precies ook niet bij vandaag?

JOS : Jawel jawel, maar die is nog rap een koffietje gaan drinken met An. Enfin, een
 koffietje of een portoke, in ieder geval: ze zitten in de kantine en wij staan
 buiten, dat is het belangrijkste..

(Erik Mees komt op met ticket en clubblad in de hand. Hij is het joviale type met het hart op de tong, geniet van de vele vakantiedagen die het onderwijs hem biedt.)

ERIK : He, de mannen, alles kits achter de rits?

JOS : Oei, daar hebt ge wat, lommer in de zon. Zijt gij niet op congé? Waar gaan we dat schrijven?

ERIK : Congé? Goed gij: dat is zeker al vier weken geleden dat wij nog eens vakantie hebben gehad. En het duurt nog twee weken voor dat ik terug effen kan recupereren van mijn jachtig beroepsleven.

MARC : Jachtig beroepsleven? Het enige moment dat ik u al eens jachtig gezien heb, is 31 augustus, de dag voor dat ge terug moet gaan werken.

JOS : Werken?? Ziet wat ge zegt hé Marc. Den Erik heeft van heel zijn leven nog niet gewerkt. Als hij dat woord nog maar hoort uitspreken, krijgt hij al van die rode bollekens over heel zijn lijf.

ERIK : Oei oei, constateer ik hier en daar een lichte vorm van jaloezie? Ge moet dat niet onderschatten hoor, het onderwijs. Dat is niet voor niets dat er zo veel leerkrachten thuis zitten met een depressie.

MARC : God gymenas, als jullie nog maar denken dat jullie een uurtje huiswerk gaan moeten verbeteren, dan moet meneer dokter al komen om een ziekenbriefje te schrijven, profiteurs!

ERIK : Och god, hoor wie dat er nu spreekt zeg: meneer de ambtenaar. Zeg Marc, is dat nu waar wat ik gehoord heb?

MARC : Ik zou niet weten Erik wat gij gehoord hebt.

ERIK : Wel, dat ze bij jullie in de gangen een witte lijn hebben getrokken om arbeidsongevallen te vermijden?

MARC : *(fronsend, op zijn hoede)* Wat is dat nu weer voor zever?

JOS : *(grinnikend)* Ja, ik heb dat ook gehoord hoor Marc.

MARC : En waarom zou daar een witte lijn getrokken zijn?

ERIK : Wel om te vermijden dat de ambtenaren die 's morgens te laat op het werk toekomen, zouden botsen met de die die 's avonds te vroeg naar huis gaan!

(Erik en Jos lachen voluit, Marc lacht groen)

(kijkt in clubblad naar ploegopstelling) Enfin Jos, staat den Bram weer niet in de ploeg, hoe komt het?

JOS : *(houdt op met lachen, kortaf)* Ja Erik, dat moet ge aan den trainer vragen hé zeg! Ik stel de ploeg niet op hé.

ERIK : Soms denk ik dat ge dat beter wel zou doen. Allez jong, nu heeft hij die Frank opnieuw in de spits gezet. Die jongen die kent het verschil niet tussen zijne linkse en zijne rechtse poot. Hoe kan die nu van zijn leven een goal maken?

MARC : Wel Erik, dat hebben wij daarjuist ook zitten vertellen zie. En het toppunt is... *(Marc ziet iemand afkomen en fluistert)* Hola mannen, grof wild op vier uur.

(Jos en Erik kijken in de richting die Marc aangeeft en zien Betty aankomen.)

JOS : Ha hier zie ons Bettyke zie. Hoe is het kindje? Alles in de witte lak?

BETTY : Ha de mannen, hoe is het met mijn schattekes? Ge zijt precies zo goed gezind? En waar zijn de vrouwkes?

MARC : Ja zeg Bettyke, waarom denkt ge dat we zo goed gezind zijn? Omdat de vrouwkes er niet bij zijn tiens.

BETTY : Ha bon, en waar zijn ze dan wel, als ik dat mag vragen tenminste.

MARC : Och gij moogt veel meer als dat vragen hoor Bettyke, dat weet ge toch hé. Ons Jeannine ligt met haar schoon lijf voor de open haard te dromen van de Chippendales of zo.

JOS : Ja en ons Carla die zit met de vrouw van onze sponsor in de kantine iets te drinken.

BETTY : De sponsor, dat is toch de Roger Deckers hé, de personeelsdirecteur van de Toyota garage?

MARC : Dat is hem ja, helemaal.

BETTY : Allez, dan is dat eigenlijk een collega van u Joske?

JOS : Wablieft?

BETTY : Ja, gij werkt daar toch ook hé?

JOS : Ja, IK werk daar ja, maar wat Roger daar doet, dat weet ik eigenlijk niet zo goed hoor. De mensen wat ambeteren ja. Vorige week heeft hij er weer drie hun C4 gegeven.

BETTY : Oei oei, zie dan maar dat uw Carla goed te vriend blijft met zijn vrouw hé, met An, of hoe heet ze weer.

MARC : Ja ja, Carla zit porto te zuipen met madame Deckers, kwestie van de Jos zijn werkzekerheid een beetje veilig te stellen.

JOS : Och onnozelaar. Gij hebt gemakkelijk praten hé gij. Aan de staat moogt ge uw vader en uw moeder vermoorden, dan danken ze u nog niet af. Bij ons is dat wel iets anders hé kameraad.

MARC : Ja jongen, dan hadt gij ook maar ambtenaar moeten worden hé Jos. Ze nemen er daar nog altijd aan hoor!

JOS : Gij zijt niet goed zeker, en heelder dagen met mijn duimen zitten draaien. Neen jong dat is niks voor mij!

BETTY : Kom mannen, we gaan toch geen ruzie maken zeker. Het leven is al kort genoeg om het te verprutsen met ambras te maken. En daarbij, als ge daarmee begint dan stap ik het hier terug af. Ik weet niet hoe dat het bij jullie zit, maar ik ben gekomen om mij te amuseren hé zeg.

MARC : Wel Bettyke, gelijk gewoonlijk hebt ge weer overschot van gelijk kind. Zeg, maar ik vind dat ge er maar een beetje bleekjes uit ziet hoor. Niet goed geslapen van de nacht?

BETTY : Och Marc, zwijg stil jong, ik heb van heel de nacht geen been toe gedaan!

JOS : Allez zeg, ik ben blij te horen dat uw winkel marcheert. Hebt ge u geamuseerd dan?

BETTY : Geamuseerd? Och ja, het is een job gelijk een ander nietwaar? Het viel nogal mee. Zeg, maar het is al een paar weken geleden dat ik jullie nog eens over de vloer gehad heb. Wanneer komen jullie nog eens langs? Ik heb toch niks miszegd de laatste keer zeker?

JOS : Zeg Betty, zie wat ge zegt hé, seffens staat ons Carla daar en als ze dat hoort dan zit er een vlieg op de lamp.

MARC : “Aan”

JOS : Wat aan?

MARC : Een vlieg “aan” de lamp.

JOS : (*fronsend, kan niet volgen*) Aan welke lamp?

MARC : (*geeft het op*) Och nikske, laat maar zitten.

BETTY : Ge moet geen schrik hebben mannekes, ik kijk wel uit mijn doppen. (*ziet de vrouwen aankomen*) Oei, daar zijn ze al zie. En ze hebben een chaperon bij precies.

(*Marc en Jos kijken en zien Carla, An en Roger naderen.*)

JOS : Ja, gedaan met lachen. Ja het was te plezant, dat kon niet blijven duren. Zie wat ge zegt hé mannen!

ROGER : Ha, hier staan ze zie, de pioniers van de club, de oudstrijders. Dag Marc, dag Jos, alles goed?

MARC : Dag Roger.

JOS : Dag meneer Deckers.

ROGER : Enfin Jos, laat die meneer maar voor in het fabriek he zeg!

JOS : Ja men.... Ja Roger.

(*De vrouwen gaan een eindje verderop staan, Roger blijft even staan praten met de mannen voor hij tussen de twee groepjes in gaat staan.*)

MARC : Ha, daar zijn de spelers zie. Amai, ze hebben zo'n chique truitjes aan. Den Toyota heeft er weer eens wat geld tegenaan gesmeten zeker Roger?

ROGER : Och ja, die vorige vodden waren tot op de draad versleten. Het werd tijd dat ze eens terug in het nieuw gestoken werden nietwaar?

MARC : Ja, het is de moeite, als nu hun spel even schoon is als hun truitjes dan kunnen ze niet verliezen.

BETTY : (*dubbelzinnig*) Hun spel? Hoe wilt ge zeggen?

JOS : Maar enfin Betty, denkt gij nu nooit eens aan iets anders?

BETTY : Alleen als ik slaap, maar dan droom ik er dikwijls van ook. Dat zal wel beroepsmisvorming zijn zeker?

ROGER : Speelt den Bram niet mee?

MARC : Nee Roger, want de trainer wil dat de Frank speelt, want dat is de zoon van zijn nicht en als die niet meespeelt is het zever in de familie.

JOS : (*fijntjes*) En misschien wil de sponsor ook wel dat de Frank opgesteld word, want dat manneke heeft geld gekost aan de club en dat moet opbrengen hé. Alleen: hij brengt geen ballen op.

ROGER : (*voelt zich persoonlijk aangevallen*) Heu... met de opstelling van de ploeg heeft de sponsor niks te maken Jos.

JOS : Ha neen?

ROGER : Neen, dat is een zaak voor de trainer en voor het bestuur, daar kom ik niet in tussen! (*gaat verderop bij de vrouwen staan*)

JOS : (*tegen Marc*) Nee, het zal nog niet, de zeveraar. Ik weet toevallig van de penningmeester hoe dat de ploeg samengesteld wordt en daar zit “den Toyota” (*met hoofdknik op Roger doelend*) voor een heel groot stuk tussen, neemt dat maar gerust van mij aan hoor.

MARC : (*volgt de match, roept luidskeels*) Off side!! Enfin linnekesman ziet gij dat niet, die stond zeker vijf meter off side!

BETTY : Marc?

MARC : Ja Bettyke?

BETTY : Wilt ge mij nu nog eens een keer uitleggen wat dat weer juist is die “hofzijde”.

MARC : (*zuchtend*) Erik, legt gij dat nog eens uit als ge wilt, gij zijt dat toch gewoon om alles drie vier keer opnieuw uit te leggen voor de klas hé?

ERIK : Ik zal u dat straks wel eens een keer wijsmaken hoor Bettyke, maar laat mij nu even gerust: ik ben de match aan het volgen.

JOS : Arbitr! Hebt gij stront in uw ogen of wat? Dat was toch hands zeker!

BETTY : Wat was dat weer Erik “hands”?

ERIK : Straks Bettyke, straks!

JOS : (*begint te scanderen*) Vuile zwarte, vuile zwarte!

MARC + ERIK : (*vallen in*) Vuile zwarte, vuile zwarte!

CARLA : (*verwijtend kijkend richting Jos*) Jos!!

(*Jos zwijgt en met hem Erik en Marc ook.*)

**LICHT UIT OP MANNENZIJDE - SPOTS AAN OP DE VROUWEN EN
ROGER.**

CARLA : *(tegen An)* Mannen hé, als die op de voetbal zijn dan zijn die helemaal anders, vindt ge niet?

AN : Hoezo anders?

CARLA : Wel ja, dan zijn dat precies terug kinderen. Dan beginnen die te roepen en lawaai te maken.

AN : Ha ja zo bedoelt ge.

ROGER : Alle mannen toch niet hé Carla.

CARLA : Nee, gij niet Roger. Gij kunt uw manieren tenminste houden. Gij staat hier zo niet te roepen.

AN : Neen, hier niet. Die spaart zijn stem voor in de fabriek. Hij heeft er vorige week weer drie moeten afdanken.

CARLA : Och gij, hebben ze er weer drie buiten gegooid?

AN : Ja, en het zullen de laatste nog niet zijn hoor. Ik heb zo een vermoeden dat er nog een hele hoop gaan volgen.

CARLA : Oei oei An, ge jaagt mij schrik aan zeg. Ze gaan onze Jos toch niet buiten zwieren zeker?

AN : Ik zou het niet weten Carla. Het gaat niet goed op het fabriek hoor ik. Te veel werkvolk voor te weinig werk.

CARLA : Ik mag er niet aan denken zeg, dat er zoiets zou gebeuren. Wij moeten nog vier jaar afbetalen aan ons huis en onze Bram moet ook nog twee jaar naar d'unif en dat kost allemaal zo veel geld.

AN : Ik weet het Carla, ik weet het. Ik zal wel eens een wordeke met onze Roger klappen. En daarbij: zo ver is het nog niet hé.

CARLA : Ik hoop het zeg. Onze Jos werkt daar al van als hij achttien jaar was. Al drieëntwintig jaar. Dat zou hij niet overleven.

AN : God zeg, moet ge zien hoe dat Betty weeral aangestoten is. Die is toch ook voor niks verlegen hé zeg.

CARLA : Och ja, die zal hier een beetje reclame komen maken voor haar café zeker. Of moet ik zeggen voor haar "bar"?

AN : Voor de Minouche? Houdt zij dat kabardouske nog altijd open? En wie staat er dan nu achter den tap?

CARLA : Nu? Maar enfin An, op een zondagmiddag is dat spel niet open hoor. Die doet haar lampen pas aan vanaf negen uur 's avonds hé.

AN : Ha ja? En komt daar veel volk over de vloer? Ik bedoel: allez, wat voor mannen willen daar nu naar toe gaan?

CARLA : Amai, daar zoudt ge kunnen van verschieten. Wij zijn daar vorige week eens gepasseerd om half een 's nachts en ge hadt eens moeten zien hoeveel auto's dat er daar toen nog op die parking stonden.

AN : Allez gij?

CARLA : Ja ja. En geen kweddelen hé. Nee nee, allemaal chique voitures. Daar stond daar zelfs zo een Toyota Lexus voor de deur. Juist dezelfde als die waar uwe Roger mee rijdt. Dus, dat zal toch ook geen sukkelaar geweest zijn hé.

AN : *(fronst de wenkbrauwen en kijkt wantrouwig)* Nee dat zal niet. Dat zijn duur auto's. Buiten onze Roger ken ik hier in de geburen niemand die met zo een wagen rijdt.

(Roger heeft het gesprek onopvallend afgeluisterd en voelt zich niet op zijn gemak. Hij schuift een beetje op richting Jos en Marc.)

Zeg Carla?

CARLA : Ja?

AN : Wanneer was dat juist?

CARLA : Wat?

AN : Wel, dat al die auto's daar op de parking stonden?

CARLA : Awel, ik zeg het toch: vorige week.

AN : Ja ja, maar welke dag, enfin welke nacht?

CARLA : Welke dag? Heu... dat moet donderdagavond geweest zijn. Ja, donderdagavond, want wij kwamen terug van Brussel van een optreden van Eddy Wally. God, dat was weer de moeite zenne: met zijn witte vest en zijn rode hoed, die vent is toch niet te schatten hé.

AN : (*afwezig*) Donderdagavond, ja dan was onze Roger naar de bestuursvergadering van de club. Ik vond al dat hij zo laat thuiskwam.

LICHT UIT OP VROUWENZIJDE - SPOTS AAN OP DE MANNENKANT

MARC : (*roept op de laatste man*) Binnenkant dekken André, binnenkant!! Maar enfin hoe is dat nu mogelijk. Is dat nu een laatste man? Is dat nu een libero? Dat zou in onze tijd niet waar geweest zijn hé Jos?

JOS : Nee, dan waart gij wel van een ander kaliber hé zeg.

ERIK : Dat zal wel zijn. De Marc dat was de beste mandekker van uren in het rond.

BETTY : Allez zeg, wat dat ik nu hoor. Mandekker ook al? Gij waart voor de twee dan Marc? Daar hebt ge mij nooit iets van verteld.

MARC : Ja ja, het is al goed. Zwijgt al maar voor dat ons Jeannine haar eigen bedenkt en toch nog naar de voetbal komt.

JOS : Ja en Jeannine dat moet zo ongeveer de enige zijn die dat de Marc niet gedekt krijgt, nietwaar Marc?

(Gelach van Jos, Erik en Betty, Marc kijkt zuur.)

MARC : Geweldig grappig hoor. Let liever een beetje op de match. Daar zie: de Jan is door op links!

ERIK : Ja ja!! Oohh, dat is toch foul arbiter, ziet gij dat niet? Dat is toch obstructie!!

BETTY : Constructie?

JOS : Obstructie!!

BETTY : Obstructie? Wat is dat nu weer Erik, obstructie?

ERIK : Wel Bettyke, dat zal ik eens rap uitleggen zie. Obstructie dat is: uw lijf zodanig breed maken dat uw tegenstander die voor u staat niet voorbij u kan geraken en dat ge die dus opvangt met uw lichaam, verstaat ge: dat er dus lichamelijk contact is.

BETTY : (*fronsend*) Ha ja.

JOS : Dat is zo een beetje gelijk dat gij dat met ons doet in de Minouche, als wij willen naar huis gaan hé Bettyke.

(Algemeen gelach onder de mannen.)

MARC : Mannen let nu op. De arbiter heeft er voor gefloten. Een vrijtrap twee meter voor de backline.

BETTY : (vragend) De backline?

(Marc Jos en Erik samen: Nu niet Bettyke, staks!)

MARC : Wie gaat die nu geven die vrijschop?

JOS : Oei oei, het is niet waar hé, de Frank gaat die toch niet geven zeker?

ERIK : Het is precies zo, 't is toch niet waar zeker. Dat is weeral een verloren bal.

(De mannen kijken gespannen naar het nemen van de vrijschop, die gaat blijkbaar hoog over. Ontgoochelde reactie bij de mannen.)

JOS : Sukkelaar!! Als ge d'er niks van kunt, blijft dan van die bal af hé zeg!

MARC : Laat dan een andere sjotten ja!!

ERIK : Dat is toch niet te geloven dat manneke. Ik denk dat die zijn nestels niet eens goed kan knopen.

BETTY : Ik vind wel dat die Frank schoon benen heeft, dat kunt ge nu toch niet ontkennen hé mannen.

(De mannen kijken alle drie naar Betty, tegelijk: Betty!)